

kwiatów, jeśli właśnie nie dlatego, że pragną miodu, w którym się lubują i żywią miłość do przyszłego potomstwa?

Bóg zatem, który wpoił to uczucie przywiązania do własnego dzieła nawet najmniejszym stworzonkom, siebie samego miałby pozbawić miłości do własnych stworzeń, jeśli wszelka nasza miłość do rzeczy dobrych pochodzi z Jego dobrotliwej miłości? Sam jest bowiem źródłem i początkiem wszystkiego, „w Nim -jak napisano-żyjemy, ruszamy się i jesteśmy” (Dz 17,28), od Niego z pewnością otrzymaliśmy całe uczucie, jakim kochamy przedmioty, które bierzemy w opiekę. A przecież cały świat i cała ludzkość jest dziełem swego Stwórcy. Toteż dając nam miłość do naszych dzieł chciał, abyśmy z uczucia tego nabrali wyobrażenia, jaką miłością darzy On sam swoje dzieła.

Podobnie bowiem, jak czytamy, że „niewidzialne Jego rzeczy przez dzieła Jego dla umysłu widzialnymi się stały” (Rz 1,20), jak również spodobało Mu się, żebyśmy poznawali Jego miłość do nas za pośrednictwem tej miłości, którą nam dał w stosunku do naszych dzieł. I podobnie, jak postanowił (podaje to Pismo), aby wszelkie ojcostwo na ziemi i na niebie od Niego brało swą nazwę (Ef 3,15), tak chciał również, abyśmy w Nim poznali miłość ojcowską. Cóż mówię: ojcowską? Raczej więcej niż ojcowską. Potwierdzają to bowiem słowa Zbawiciela, który powiada w Ewangelii: „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że za jego życie dał swego Syna Jednorodzonego” (J 3,16). Lecz także Apostoł powiada: „Bóg własnego Syna nie oszczędził, lecz Go wydał za nas wszystkich, jakżeby nam wszystkiego z Nim razem nie darował?” (Rz 8,32).

W tym właśnie się objawia, że Bóg, jak powiedziałem wyżej, kocha nas bardziej niż ojciec syna. Jest przecież rzeczą oczywistą, że Bóg kocha nas miłością większą niż rodzicielska, jeśli własnego Syna dla nas nie oszczędził. Cóż? Dodam jeszcze: najsprawiedliwszego Syna Jednorodzonego, Syna - Boga. Cóż można powiedzieć więcej? I to za nas, za złych, niegodziwych, grzesznych.

Ignacy Antiocheński, List do Rzymian 7n

Piszę do was pełen życia, ale pożądam śmierci. Pożądanie moje przybite do krzyża i zgasł we mnie ogień cielesnej pożądliwości. Płynie we mnie tylko woda żywa (J 4,10) i mówi, i odzywa się w sercu moim: „Pójdź do Ojca”. Nie znajduję już przyjemności w pożywieniu, które podlega zepsuciu, ani w rozkoszach życia tego. Pragnę chleba Bożego, to znaczy ciała Jezusa Chrystusa, który pochodzi z pokolenia Dawidowego. A jako napoju pragnę krwi Jego, to znaczy miłości nieskazitelnej. Nie chcę już dłużej życia ludzkiego.

Augustyn z Hippony, Komentarz do Ewangelii św. Jana 39,5

Zauważcie więc, bracia, i z tego poznajcie tajemnicę Trójcy Świętej. Jak mówimy: i Ojciec jest, i Syn jest, i Duch Święty jest, a jednak jest jeden Bóg, tak też oto, choć było ich tyle tysięcy, mieli jedno serce; tyle tysięcy ich było, a byli jedną duszą? Lecz gdzie? W Bogu. O ileż bardziej w samym Bogu się to okazuje. Czy w słowie się myślę, jeśli mówię o dwóch ludziach, czyli o dwóch duszach lub u trzech ludzi - trzech duszach, albo u wielu ludzi - wielu duszach? Z pewnością mówię właściwie. Niech przystąpią do Boga, a staną się wszyscy jedną duszą. Jeśli przez przystąpienie do Boga liczne dusze dzięki miłości stają się jedną duszą, a wiele serc -jednym sercem, cóż więc czyni owo samo źródło miłości w Ojcu i Synu? Czyż tam nie o wiele bardziej Trójca jest jednym Bogiem? Stamtąd bowiem miłość do nas przybywa, z samego Ducha Świętego, jak mówi Apostoł: „Miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany” (Rz 5,5). Skoro tedy miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany i wiele dusz czyni jedną duszą, i wiele serc jednym sercem, to o ileż bardziej Ojciec, i Syn, i Duch Święty jest jedną światłością, jednym początkiem?

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

16. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.
17. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony.
18. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego.

16. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Łk 2,14 «Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania».

Rz 5,8 Bóg zaś okazuje nam swoją miłość *właśnie* przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli jeszcze grzesznikami.

2 Kor 5,19-21 Albowiem w Chrystusie Bóg jednał z sobą świat, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazując słowo pojednania. Tak więc w imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem! On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą.

1 J 4,9-10 W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy.

1 J 4,19 My miłujemy *Boga*, ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował.

J 1,14 A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy.

Rdz 22,12 *Anioł* powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna».

Mk 12,6 Miał jeszcze jednego, ukochanego syna. Posłał go jako ostatniego do nich, bo sobie mówił: "Uszanują mojego syna".

Rz 8,32 On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować?

Mt 9,13 Idźcie i starajcie się zrozumieć, co znaczy: Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary. Bo nie przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale grzeszników».

Rz 5,10 Jeżeli bowiem, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, to tym bardziej, będąc już pojednani, dostąpimy zbawienia przez Jego życie.

1 Tm 1,15-16 Nauka to zasługująca na wiarę i godna całkowitego uznania, że Chrystus Jezus przyszedł na świat zbawić grzeszników, spośród których ja jestem pierwszy. Lecz dostąpiłem miłosierdzia po to, by we mnie pierwszym Jezus Chrystus pokazał całą wielkoduszność jako przykład dla tych, którzy w Niego wierzyć będą dla życia wiecznego.

17. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony.

J 5,45 Nie mniemajcie jednak, że to Ja was oskarżę przed Ojcem. Waszym oskarżycielem jest Mojżesz, w którym wy pokładacie nadzieję.

J 8,15-16 Wy wydajecie sąd według zasad tylko ludzkich. Ja nie sędzę nikogo. A jeśli nawet będę sądził, to sąd mój jest prawdziwy, ponieważ Ja nie jestem sam, lecz Ja i Ten, który Mnie posłał.

J 12,47-48 A jeżeli ktoś posłyszysz słowa moje, ale ich nie zachowa, to Ja go nie sędzę. Nie przyszedłem bowiem po to, aby świat sądzić, ale aby świat zbawić. Kto gardzi Mną i nie przyjmuje słów moich, ten ma swego sędziego: słowo, które powiedziałem, ono to będzie go sądzić w dniu ostatecznym.

J 1,29 Nazajutrz zobaczył Jezusa, nadchodzącego ku niemu, i rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata».

J 6,40 To bowiem jest wola Ojca mego, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne. A ja go wskreszę w dniu ostatecznym».

Iz 45,21-23 Przedstawcie i przytoczcie dowody, owszem, naradźcie się wspólnie: kto zapowiedział to już od dawna i od owej chwili objawił? Czyż nie Ja jestem Pan, a nie ma innego Boga prócz Mnie? Bóg sprawiedliwy i zbawiający nie istnieje poza Mną. Nawróćcie się do Mnie, by się zbawić, wszystkie krańce świata, bo Ja jestem Bogiem, i nikt inny! Przysięgam na Siebie samego, z moich ust wychodzi sprawiedliwość, słowo nieodwołalne. Tak, przede Mną się zegnij wszelkie kolano, wszelki język na Mnie przysięgać będzie,

Iz 49,6-7 A mówił: «To zbyt mało, iż jesteś Mi Sługą dla podźwignięcia pokoleń Jakuba i sprowadzenia ocalałych z Izraela! Ustanowię cię światłością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi». Tak mówi Pan, Odkupiciel Izraela, jego Święty, do wzgardzonego w swej osobie, do budzącego odrazę pogan, do niewolnika przemożnych: «Królowie zobaczą cię i powstaną, książęta padną na twarz, przez wzgląd na Pana, który jest wierny, na Świętego Izraelowego, który cię wybrał».

Iz 53,10-12 Spodobało się Panu zmiażdżyć Go cierpieniem. Jeśli On wyda swe życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży, a wola Pańska spełni się przez Niego. Po udrękach swej duszy, ujrzy światło i nim się nasyci. Zaczny mój Sługa usprawiedliwi wielu, ich nieprawości On sam dźwigać będzie. Dlatego w nagrodę przydzielę Mu tłumy, i posiadzie możnych jako zdobycz, za to, że Siebie na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy przestępców. A On poniósł grzechy wielu, i oręduje za przestępcami.

Za 9,9 Raduj się wielce, Córo Syjonu, wołaj radośnie, Córo Jeruzalem! Oto Król twój idzie do ciebie, sprawiedliwy i zwycięski. Pokorny - jedzie na osiołku, na oślątku, zrebieniu oślicy.

Mt 1,23 Oto Dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel, to znaczy: "Bóg z nami".

Łk 2,10-11 Lecz anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan».

Łk 19,10 Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zginęło».

1 Tm 2,5-6 Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek, Chrystus Jezus, który wydał siebie samego na okup za wszystkich jako świadectwo we właściwym czasie.

1 J 2,2 On bowiem jest ofiarą przebłagalną za nasze grzechy, i nie tylko nasze, lecz również za grzechy całego świata.

1 J 4,14 My także widzieliśmy i świadczymy, że Ojciec zesłał Syna jako Zbawiciela świata.

18. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego.

J 3,36 Kto wierzy w Syna, ma życie wieczne; kto zaś nie wierzy Synowi, nie ujrzy życia, lecz grozi mu gniew Boży».

J 5,24 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze śmierci przeszedł do życia.

J 6,40 To bowiem jest wola Ojca mego, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne. A ja go wskreszę w dniu ostatecznym».

J 20,31 Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc mieli życie w imię Jego.

Rz 5,1 Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia przez wiarę, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa,

Rz 8,1 Teraz jednak dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, nie ma już potępienia.

Rz 8,34 Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł za nas śmierć, co więcej - zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami?

1 J 5,12 Ten, kto ma Syna, ma życie, a kto nie ma Syna Bożego, nie ma też i życia.

Mk 16,16 Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony.

Hbr 12,25 Strzeżcie się, abyście nie stawiali oporu Temu, który do was przemawia. Jeśli bowiem tamci nie uniknęli kary, ponieważ odwrócili się od Tego, który na ziemi mówił, o ileż bardziej my, jeśli odwrócimy się od Tego, który z nieba przemawia.

1 J 5,10 Kto wierzy w Syna Bożego, ten ma w sobie świadectwo Boga, kto nie wierzy Bogu, uczynił Go kłamcą, bo nie uwierzył świadectwu, jakie Bóg dał o swoim Synu.

Salwianus, O Opatrzności Bożej 4,9,42-10,46

Ten, kto starannie uprawia rolę, uprawia ją z myślą, aby chronić to, co na niej wyrosnie; i ten, kto sadi winnice, zakłada je z zamiarem, by nad nimi czuwać. I ten, kto rozpoczyna hodowlę, czyni to po to, by dbać o pomnożenie trzody. I ten, kto buduje dom lub kładzie fundamenty, choć nie ma jeszcze gotowego mieszkania, cieszy się już jednak samą nadzieją na przyszłe domostwo.

Po cóż zresztą mówić o człowieku, jeśli nawet najdrobniejsze gatunki zwierząt czynią wszystko w ciągłej trosce o przyszłość? Mrówki składają w podziemnych kryjówkach różnego rodzaju owoce, a ściągają i gromadzą to wszystko dlatego, bo przez przywiązanie do życia otaczają miłością ukryte skarby. Pszczoły, rozpoczynając budowę plastrów lub zbierając pył z kwiatów, dla jakiej przyczyny poszukują tymianku lub innych drobnych